

GUVERNUL ROMÂNIEI
PRIMUL – MINISTRU

3410

04/11/2006

Biroul permanent al Senatului
Bp 254 10/11/2006

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
SENAT
L. 894/14.11.2006

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art.111 alin.(1) din Constituție,
Guvernul României formulează următorul

PUNCT DE VEDERE

referitor la propunerea legislativă intitulată „*Lege pentru modificarea Legii nr. 26/1990 privind Registrul comerțului, a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 129/2002 pentru modificarea Legii nr. 26/1990 privind Registrul Comerțului și a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 76/2001 privind simplificarea unor formalități administrative pentru înregistrarea și autorizarea funcționării comercianților, precum și a Legii nr. 359/2004 privind simplificarea formalităților la înregistrarea în Registrul comerțului a persoanelor fizice, asociațiilor familiale și a persoanelor juridice, înregistrarea fiscală a acestora, precum și la autorizarea funcționării persoanelor juridice*”, inițiată de domnii senatori Viorel Arion și Nicolae Vlad Popa din Grupul parlamentar al Alianței DA (Bp. 254/2005).

I. Principalele reglementări

Propunerea legislativă are ca obiect principal de reglementare trecerea Oficiului Național al Registrului Comerțului (ONRC) de sub autoritatea Ministerului Justiției sub autoritatea Camerei de Comerț și Industrie a României. În acest scop, se propune modificarea a trei acte normative, și anume:

- Legea nr. 26/1990 privind registrul comerțului, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

- Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 129/2002 pentru modificarea Legii nr. 26/1990 privind registrul comerțului și a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 76/2001 privind simplificarea unor formalități administrative pentru înregistrarea și autorizarea funcționării comercianților, cu modificările și completările ulterioare;

- Legea nr. 359/2004 privind simplificarea formalităților la înregistrarea în registrul comerțului a persoanelor fizice, asociațiilor familiale și persoanelor juridice, înregistrarea fiscală a acestora, precum și la autorizarea funcționării persoanelor juridice, cu modificările și completările ulterioare.

II. Propuneri și observații

1. Textul propus se înscrie pe linia unei inițiative legislative anterioare, ce a aparținut unuia dintre cei doi coautori ai propunerii legislative în discuție, și anume, propunerea legislativă privind *Legea Camerelor de Comerț și Industrie din România* (înregistrată la Senat cu L189/2005 și la Camera Deputaților cu Plx 482/2005).

Precizăm că această propunere legislativă, devenită lege, urmare a adoptării sale de către Parlament, a fost declarată neconstituțională, prin Decizia Curții Constituționale nr. 545/2006.

2. În vederea îndeplinirii angajamentelor asumate de autoritățile române în cadrul procesului de negociere a *Capitolului 5 „Societăți comerciale”* (care implică monitorizarea implementării a cinci directive comunitare, ce stă în sarcina Oficiului Național al Registrului Comerțului) și pentru realizarea unor atribuții de autoritate publică conferite ONRC prin acte normative adoptate ulterior modificării statutului instituției, pentru consolidarea integrării sistemului informatic ONRC – instanțe și parchete (mai ales, în vederea unei eficiente funcționări a buletinului procedurilor de insolvență și a dezvoltării sistemului cazierului judiciar al persoanei juridice) se impune menținerea actualei forme de gestionare a serviciului public pe care îl constituie registrul comerțului.

Precizăm că în statele membre ale Uniunii Europene, în considerarea importanței acestui serviciu public în asigurarea funcționării pieței interne, s-a optat pentru organizarea sa sub control public, în diferite forme:

- 15 țări – în subordinea Ministerului Justiției sau a tribunalelor (Austria, Cehia, Estonia, Franța, Germania, Grecia, Letonia, Lituania, Luxemburg, Polonia, Portugalia, Slovenia, Spania, Slovacia, Ungaria);

- 8 țări – în subordinea altui minister, de preferință al economiei sau finanțelor (Anglia, Belgia, Cipru, Danemarca, Finlanda, Irlanda, Malta, Suedia);

- 2 țări – ținut de camerele de comerț, dar:

- în Italia, camerele de comerț sunt instituții publice în cadrul administrației publice locale;

- în Olanda, camerele de comerț se află sub controlul Ministerului Afacerilor Comerciale, care îi și aprobă bugetul de venituri și cheltuieli.

Subliniem totodată că, în *Raportul de evaluare al GRECO (Grupul de state împotriva corupției, din cadrul Consiliului European) pentru România*, adoptat în 14-15 octombrie 2005, rezultatele anchetelor experților GRECO au confirmat că Registrul funcționează mult mai eficient după transferul la Ministerul Justiției.

De asemenea, în *Raportul Comisiei Europene de monitorizare a progreselor înregistrate de România în procesul de aderare*, dat publicității la data de 25 octombrie 2005, se apreciază că „structurile de implementare (a directivelor comunitare în materie) au fost create și funcționează adecvat”. Se subliniază însă că „Registrul Comerțului trebuie să își asigure continuitatea personalului și să se pregătească pentru înregistrarea entităților legale europene”. Se arată, de asemenea că „trebuie continuate eforturile de îmbunătățire atât a raportărilor financiare a societăților românești, cât și a supravegherii eficiente a societăților care nu se conformează prevederilor legale”.

3. Precizăm că registrul comerțului reprezintă un serviciu public, singura modalitate de transferare în gestiune privată fiind concesiunea, ori „preluarea” registrului comerțului de către camerele de comerț, astfel cum este prevăzută în inițiativa legislativă, nu respectă rigorile procedurii de concesiune a serviciilor publice.

Subliniem că în *Raportul de monitorizare* se menționează ca motiv de serioasă îngrijorare, faptul că „un număr de cazuri din trecut au arătat folosirea greșită a formelor de parteneriat public-privat și nesocotirea regulilor de achiziție publică”. Astfel, deși pentru armonizarea legislației României, pe de o parte, a fost adoptată *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii*, pe de altă parte, prin inițiativa legislativă se atribuie direct bunuri și servicii publice în administrare privată.

4. Potrivit *Expunerii de motive*, „Modul în care Oficiile registrului comerțului efectuează în prezent înregistrarea actelor nu permite existența unui control obiectiv și neutru, întrucât atât înregistrarea actelor cât și controlul legalității lor se face de către aceeași instituție, Ministerul Justiției”.

Prin urmare, propunerea legislativă modifică art. 2 alin. (2) și art. 9 alin. (1) și (2) ale Legii nr. 26/1990, în sensul organizării Oficiului Național al Registrului Comerțului în subordinea Camerei de Comerț și Industrie a României și a oficiilor teritoriale ale registrului comerțului în subordinea camerelor de comerț și industrie teritoriale.

Nu au fost aduse, însă, modificările necesare **art. 6** ale Legii nr. 26/1990, referitoare la exercitarea căii de atac a recursului împotriva încheierilor judecătorului delegat privitoare la înmatricularea sau la orice alte înregistrări în registrul comerțului. Astfel, nu vedem cum va fi realizat obiectivul principal al propunerii legislative, precizat în *Expunerea de motive*, potrivit căruia „Prin actul normativ propus se introduce o separare clară între instituția care efectuează înregistrările în registrul comerțului” „și instituția care face controlul legalității actelor înregistrare”.

5. Potrivit *Decretului – Lege nr. 139/1990 privind camerele de comerț și industrie din România*, camerele de comerț și industrie teritorială au, după caz, următoarele organe de conducere: adunarea generală, adunările pe secțiuni, colegiul de conducere, președintele. Având în vedere faptul că alin. (1) al art. 10 din inițiativa legislativă face referire atât la colegiul de conducere cât și la adunarea generală a Camerei de Comerț și Industrie a României, nu reușim să ne dăm seama care dintre aceste organe de conducere reprezintă „conducerea Camerei de Comerț și Industrie a României” în sensul noilor **alin. (4), (5) și (6) ale art. 10** propuse de art. I pct. 3 din inițiativa legislativă.

6. La **art. II pct. 2** se face trimitere, pentru calificarea bunurilor Oficiului Național al Registrului Comerțului, la un act normativ abrogat și anume *Legea nr. 219/1998 privind regimul concesiunilor*.

7. De asemenea, se propune introducerea în *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 129/2002* a unui nou articol, **art. VII¹**, conform căruia camerele de comerț și industrie teritoriale vor prelua contractele de închiriere încheiate de ONRC în numele oficiilor teritoriale ale registrului comerțului. Nu identificăm rațiunea pentru care a fost introdus acest text. *Expunerea de motive* nu oferă nici ea o motivare corespunzătoare a acestei

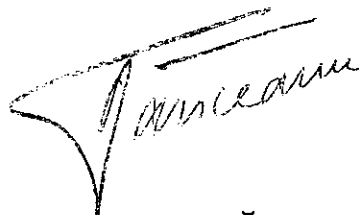
măsuri așa cum o cere *Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată*.

8. Anexăm prezentului punct de vedere *argumentele Ministerului Justiției ce susțin menținerea statutului actual al Oficiului Registrului Comerțului - instituție publică subordonată acestui minister*.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menționate la pct. II, **Guvernul nu susține adoptarea acestei inițiative legislative în forma prezentată.**

Cu stimă,

Călin POPESCU - TĂRICEANU

Domnului senator **Nicolae VĂCĂROIU**

Președintele Senatului